

Ospravedlnenie
Peťovi Kravčákovi
za zle podpísaný
článok
SORRY

zumag

<http://zumag.ku.sk>

JÚN2004..číslo03



02



milé dupkajúce decuľo



prezentácia elektronickej verzie zumagu



dvere do ...???



šialený apríl v máji

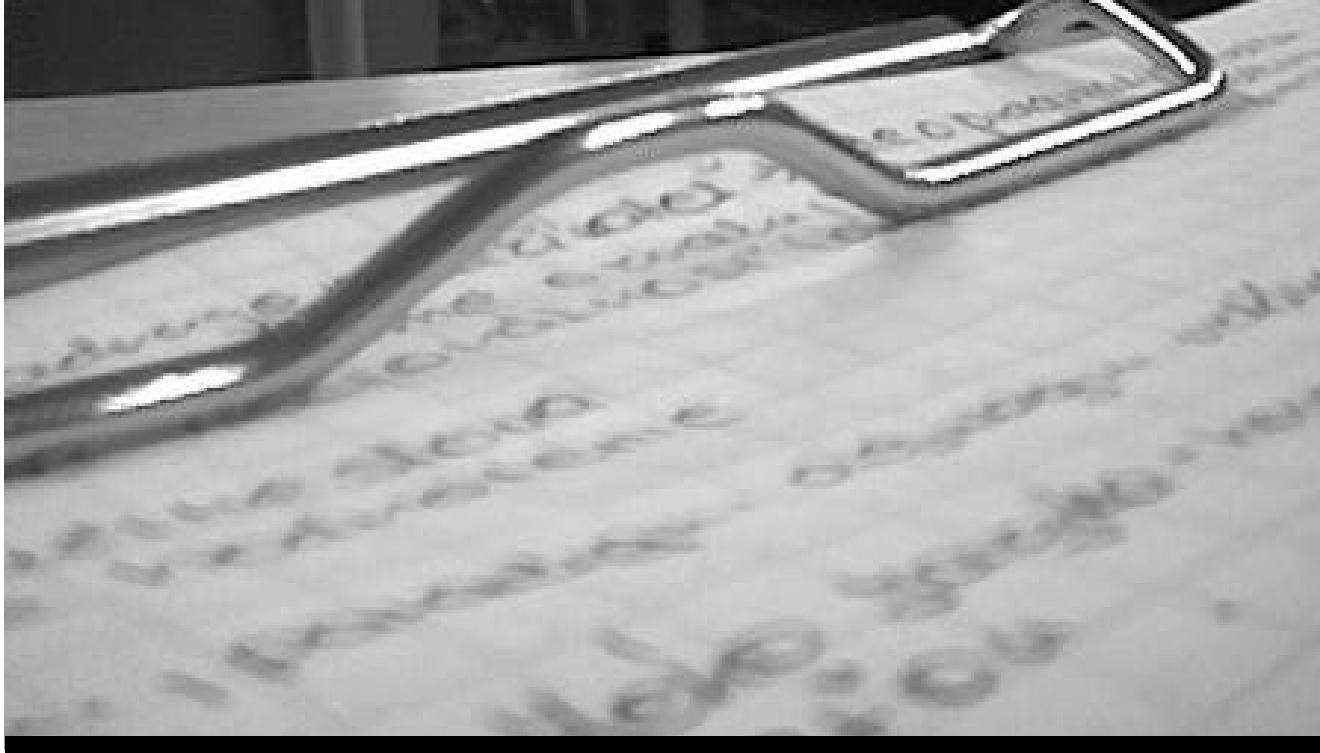


študentská strava



basketcase

Vincent Bocko (ZU1)



NOVÝM PREDMETOM SR VŠ JE ŠTUDENT KATOLÍCKEJ UNIVERZITY

Má 21 rokov, býva v Ružomberku. Momentálne je študentom štúdijného programu učiteľstva všeobecno-vzdelávacích predmetov v dvojodborovej kombinácii slovenský jazyk, literatúra a dejepis. ZUMAG sa porozprával s bývalým absolventom 8-ročného bilingválneho gymnázia Dominika Tatarku v Poprade, dnes posluchácom 2. ročníka Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku, Michalom Mertinyákom, ktorý sa začiatkom mája tohto roku stal novým predsedom Študentskej rady Vysokých škôl (ŠR VŠ).

"Už od začiatku môjho pôsobenia na základnej škole i na 8-ročnom gymnáziu v Poprade som zastával funkciu predsedu triedy. Až neskôr z toho bolo aj predsedníctvo v študentskej rade (ŠR). Popri tom som zastupoval školu aj v študentskom parlamente mesta Poprad ako člen vedenia a predseda športovej komisie," spomína na prvé kroky v študentských radách Michal. Vyskytli sa v nich aj problémy, ale "neboli až také vážne, aby podnietili môj nezáujem o tieto veci."

Stredoškolské roky však vystriedala vysoká škola. Jeho kroky ho priviedli na KU. Tu sa v prvom ročníku stáva členom ŠR a zároveň podpredsedom ŠR za Filozofickú fakultu. "Až tento rok som sa stal zástupcom študentov vo veľkom Akademickom senáte KU (AS KU)," hovorí. V 18-člennom AS KU majú študenti šestčlenné zastúpenie. Sú v ňom vytvorené tri subkomisie. V jednej z nich pôsobí aj Michal. "Je to ekonomická komisia, ktorá rozhoduje o takmer všetkých finančných aspektoch hospodárenie KU." Prečo sa Michal rozhodol zastupovať študentov v týchto funkciách? "Táto práca ma takmer vždy bavila. Pomoc študentom je základ. Je to však aj taká forma osobného rastu."

V súčasnosti sa však aktuálnou stala najmä voľba Michala za nového predsedu ŠR VŠ. "Táto voľba sa uskutočnila na Prednej hore začiatkom mája. Hlasovalo sa v posledný deň plenárneho zasadnutia ŠR. Kandidát musel získať 3/5 väčšinu hlasov. Vyhal som ako nezávislý kandidát a moje

funkčné obdobie je od 2. mája do 31. marca 2005," hovorí Michal Mertinyák. Okrem neho sa zasadnutia zúčastnili aj ďalší dva zástupcovia KU. Študenta 2. ročníka Tomáša Kříža zvolili sa člena štúdijnej komisie ŠR VŠ a študentka Michaela Brosmannová sa stala členkou sociálnej komisie. Hlavnou zmenou bude podľa Michala určite individuálna forma štúdia, o ktorú pravdepodobne požiada. "Reálne by sa to bez toho asi nedalo stíhať," povedal. Pred niekoľkými dňami sa ako nový predseda mal možnosť stretnúť s ministrom školstva Martinom Froncom. Ako na neho zapôsobil? "Prijal nás veľmi priateľsky so svojou tradičnou fajkou. Vyjadril nádej, že naša budúca spolupráca bude na dobrej úrovni." Diskutovali spolu najmä o navrhovanej reforme vysokého školstva, ktorá nám mnohým nedá pokojne spávať. Osobný názor na reformu je podľa Michala nepodstatný, pretože ako člen predsedníctva a zástupca ŠR VŠ musí rešpektovať uznesenia prijaté plenárnym zasadnutím ŠR VŠ. Uznesenie hovorí "o výzve adresovanej poslancom Národnej rady Slovenskej republiky, ktorá ich zavázuje, aby nepriznali žiadnu právnu normu, ktorá by bez splnenia požadovaných podmienok umožnila zavedenia plateného vysokoškolského štúdia." "V prípade, že nebudú akceptované tieto prípomienky, ŠR je odhadlaná vstúpiť do štrajku alebo iného prostestu," povedal pre ZUMAG Michal. "ŠR VŠ svojím uznesením zatiaľ vyzvala členov študentských častí AS a študentov k štrajkovej pohotovosti, teda do štrajku nevstúpila," dodáva jedným dychom.

V uplynulých dňoch sa zároveň stretlo predsedníctvo ŠR VŠ s niektorými jej členmi. "Práve tam sa hovorilo o budúcom fungovaní ŠR. Strelol sa tam širší okruh ľudí, ktorý chce vytvoriť silný tím, pracujúci v prospech študentov. K jednotlivým aktivitám sa budem môcť vyjadriť až neskôr, pretože ich naskôr chceme prezentovať na zasadnutí ŠR," zakončil Michal.

Michal Lipiak
ŽU - 1



CHLAPCI ĎAKUJEME

Mladí, starí, ženy aj deti v posledných dňoch žili hokejom. V podnikoch alebo doma pred telkou, či v práci so zapnutým rádiom, všetci v napäti očakávali ako dopadnú chlapci v susedných Čechách. Dnes už vieme výsledky. Aj keď chlapci nezískali žiadnu z troch medailí, nemajú sa za čo hanbiť. Snažili sa, do hry dali všetko. Súperom ukázali, že na to majú, že sa nedajú len tak ľahko poraziť. Slovensko reprezentovali veľmi dobre a my sme na nich pyšní. Opäť raz ukázali, že v našej krajine sliepkы nedávajú dobrú noc. Ukázali ako hrajú kvalitní hráči, ktorých mená sú známe aj za veľkou mládkou.

Aj oni sa veľkou mierou pričinili o to, aby sa naše Slovensko zviditeľnilo vo svete a my im dnes za to ďakujeme. Aj napriek tomu, že nemuseli, prišli a ukázali ako sa hrá kvalitný hokej. Prišli na majstrovstvá, hrať za krajinu, ktorá nieje veľká rozlohou ale srdcom, ktoré bije aj pre hokej.

Do Ostravy a Prahy prilákali množstvo našich hokejových fanúšikov, aby celý svet videl, že Slováci držia pokope. Slovenskí fanúšikovia prišli povzbudiť chlapcov a veru nebolo ich málo; vari len o chlp menej ako domáčich Čechov. Autobusy väčšinou plné chlapov prichádzali dennodenne do Čech a naši fanúšikovia zapĺňali oba štadióny. Podniky praskali vo švíkoch, nechýbal ruch a kvalitné české pivo, ktoré sa v tých dňoch vyšplhalo na cenu 50 českých korún. Ceny vstupeniek narastali tak, ako sa približovalo finále, takže nakoniec si semifinálové zápasy vychutnali ľudia lepšie finančne zabezpečení a najväčší fanúšikovia, ktorí na majstrovstvá dali vari aj posledné peniaze. Cena vstupenky na zápas Slovensko - USA sa vyšplhala na 7 500 českých korún, na čiernom trhu stála vstupenka na finálový zápas / Švédsko - Kanada / až 35 000 korún; kto na to mal ten dal.

Ale hra je hra. Nedá sa vždy uspiet, tentoraz to pocítili aj naši. Šťastena nestála na ich strane a oni sa v nedeľu lúčili so Sazka Arénou so slzami v očiach. Aj napriek prehre / 4:2 / ich doma fanúšikovia čakali s otvorenou náručou a v perfektnej nálade.

Teraz sa chlapci vrátia aspoň na chvíľu k svojim rodinám, načerpajú sily a odídú hrať za svoje kluby. A ďalší rok uvidí celý svet zlatých chlapcov - našich zlatých chlapcov.

KDE SA MOŽU ŠTUDENTKY KU VYŽIŤ ?

Ženy, ženy všade samé ženy. Pozriem napravo, pozriem naľavo, pred seba či dozadu všade okolo samé študentky. Študentky, ktoré sa cez deň ale aj po večeroch premávajú po chodbách a nevedia, kde by sa mohli zabaviť. Viem, sme študentkami Katolíckej univerzity a mali by školu aj náležite prezentovať, ale aj my sa potrebujeme odreagovať, vypnúť. Potrebujeme vypadnúť aspoň na chvíľu od všetkého toho zhonu, prísť na iné myšlienky. Chceme nabrať energiu do ďalšieho dňa, ale tu v škole na to nemáme poskytnutý prieskum a preto budeme ostaneme na izbe, alebo sa ideme zabaviť do miestnych podnikov, ktorých je v tomto meste toľko, že by sa dali spočítať na prstoch jednej ruky. A je tu ďalší problém. Sú známe prípady znásilnenia v okoli školy a študentkám, ktoré chodia večer do mesta to nie je jedno. Sem - tam taxíkom, ale ten si tak často nemožeme dovoliť, preto často riskujeme a zahrávame sa so šťastenou, keď po tme prichádzame na internát samé. Unikáme von za vzrušením, životom, ktorý mladý ľudia potrebujú a to sa mnohým ľuďom nepáči. Nepočula som ešte o tom, aby sa na iných vysokých školách študenti zapisovali pri odchode z internátu, ale tu je to na každodennom poriadku. Vedľa sme predsa dospelí ľudia, ktorí sa nespovedajú ani doma rodičom. Tak čo máme robiť? Kde máme zabudnúť na každodenné starosti?

Prečo tu chýbajú také veci ako je klubovňa, telocvičňa, alebo slušný podnik na posedenie pri káve, keď inde to je úplne bežné? Prečo nemáme miestnosť, v ktorej by sme si mohli zahrať stolný tenis, či biliard? A to už nespomínam také zariadenia ako je bazén alebo basketbalové či futbalové ihrisko. Vedľa to všetko patrí k bežnému životu. Patrí to k životu, ktorý by si mladý človek mal užiť pokial' na to má možnosti a čas, pretože potom príde skutočný život, v ktorom už nebude prieskum pre zábavu.

Obmedzení sú aj fajčiari. Nie je tu jediná miestnosť, kde by sa dalo fajčiť a balkóny aj napriek tomu ostávajú stále zatvorené. Jediným oficiálne známym miestom pre fajčiarov zostáva schodište piateho poschodia, ktoré je posiate špakami podobne ako lúka púpavou. Prečo? Pretože tam chýbajú popolníky a tak sa vedenie internátu pernamentne stáraže na neporiadok.

V závere by som chcela spomenúť ešte jednu vec. Určite tu nieje človek, ktorý by si nevšimol ako diplomatický škola vyriešila problém ubytovania. Chalani na Ruži a baby priamo v škole. Pripadá mi to ako nejaké ochranné opatrenie. Je to akýsi druh ochrany, ktorý škola vytvorila pre dobro študentov, ale na druhej strane si neuvedomila, že kontakt medzi mužom a ženou je asi taký potrebný ako spojenie človeka s Bohom. Je to úplne prirodzená vec, ktorú si študenti na iných vysokých školách ani neuvedomujú, pretože to nepoznajú. Ale možno na druhej strane je to dobré aj kvôli tomu, že si potom jedny druhých viac vážime, viac sa na seba tešíme pri stretnutiach v škole.

Dúfam, že som sa nikoho nedotkla, ale myslím, že malé oživenie by celej škole len prospelo.





ROZHOVOR

Doc. Boris Banáry: „Očakával som, že novým rektorm bude prof. Duda...“

Kocky sú hodené... Meno nového rektora už poznáme. Aké budú jeho prvé kroky, akú formu spolupráce zvolí v dialógu so študentmi, ale aj o jeho prvom očakávaní, kto sa mal stať nový vedúcim predstaviteľom univerzity, sme sa sa porozprávali s novozvoleným rektorm KU doc. Borisom Banárom.

Vo voľbách ste získali 13, z celkového počtu 18 hlasov. Aké boli vaše bezprostredné dojmy po ohlásení výsledkov?

„Predovšetkým chcem vyzdvihnuť fakt, že všetci traja sme mohli byť zúčastnení na prezentácii. Už tam som považoval šance všetkých za vyrovnané. Pán prof. Hajduk bol viacročným rektorm Trnavskej univerzity, pritom je to človek, ktorý kroval našu KU. Prof. Duda je mladý človek, ktorý je veľkým odborníkom a teológom. Vychádzajúc z toho som neočakával, že to dopadne takto. Môžem povedať, že som predpokladal, že novým rektorm bude prof. Duda.“

Je to teda prekvapenie z vašej strany?

„Určite áno. Samotná volba mala veľmi vysokú úroveň a hodnotu. Bola to taká korektná súťaž založená na akademickej forme a platforme. Bol som však ochotný prijať akékoľvek rozhodnutie, pretože sám mám svoj odbor a profesiu, ktorej sa budem aj naprieck väčšej časovej tiesni venovať aj naďalej. Stalo sa však to, čo sa stalo. Príjmam to ako službu a úlohu. Ako zodpovednosť voči všetkým, ktorí mi zverili svoju dôveru.“

Už viete, kedy budete menovaní veľkým kancelárom a neskôr prezidentom SR?

„To ešte neviem. Veľký AS KU to chce organizovať tak, že to potvrdenie by malo prebehnuť niekedy na začiatku júna. Vzhľadom k tomu, že do nového úradu nastúpi aj nový prezident, zrejme sa to uskutoční až potom.“

Pri svojej prezentácii ste všetkým predstavili svoju víziu na rektorskej stoličke. Aké budú vaše bezprostredné prvé kroky v tejto funkcií?

„Úplne prvá bude úvaha o zložení vedenia. Treba zvažovať a konzultovať tieto veci so senátom. Musíme zobrať ešte do úvahy viaceré aspekty vymenovania

nových prorektorov.“

Na akom základe stojat tie možnosti?

„Chcel by som to postaviť na odbornosti a skúsenosti. Dôležité je aj to, že či to budú doterajší akademický funkcionári alebo noví. Dôležité je rozvrstvenie všetkých funkcií.“

Bolo by možné bližšie špecifikovať toto rozvrstvenie funkcií?

„Najlepšie by bolo, keby tam boli zastúpení ľudia aspoň z dvoch fakúlt. Alebo dokonca aj z troch. S tou treťou je to však ľažké, keďže tretia fakulta je vzdialená je v Košiciach. Sumárne povedané, základom bude návrh prorektorov a potvrdenie AS KU. To bude môj prvý krok.“

Aj toto je taká diplomatická odpoveď. Prezradili by ste nám nejaké mená o akých uvažujete?

„Viete, to sa nedá povedať. Hovoriť o nejakých menách je dosť zložité, pretože ak náhodou oslovíte určitého človeka, ten automaticky túto funkciu prijať nemusí. O menách sa hovorí ľažko. Bude to musieť byť pracovný tím ľudí, ochotných a schopných plniť tieto funkcie.“

Pred vami je 4-ročné funkčné obdobie. Čo je vašou hlavnou prioritou?

„Súčasti to bolo načrtnuté v rámci mojej prezentácie. Myslím si, že priority možno rozdeliť na krátkodobé a dlhodobé. Krátkodobá je plynule a kontinuálne rozbehnutá nasledujúci akademický rok. Treba si uvedomiť, že na každej škole funguje rozpolenosť plánovania. Na jednej strane hovoríme o akademickom roku a na strane druhej o dvoch rozpočtoch pre samotné fungovanie školy (2004 - 2005). To bude to prvé, čo treba zabezpečiť. Dlhodobejšou perspektívou je plán do roku 2007, resp. „Dlhodobý zámer vysokej školy“ pripravovaný pre Vedeckú radu KU. Sú tam všetky číselné, finančné i personálne aspekty.“

Aký aspekt by mal vystúpiť na KU do popredia?

„V našej terminológii vymizol pojem exkluzivita školy, čo sa zvykne teraz nahradzovať pojmom excellentnosť. Naša KU by mala byť v niečom exkluzívna, veď je to univerzita a katolícka! Ona už bola a je, ale je dôležité zvýšiť jej vážnosť napríklad v oblasti vzdelávania a pod. Zvýšiť nám ju pomôžu jedine schopní a perspektívni ľudia.“

Michal Lipiak (ŽU-1)





AKÝ BUDE ŽIVOT V EU?

Náimestia plné ľudí, dookola stánky s občerstvením, hudba rozliehajúca sa dodaleka. Deti behajúce s balónmi v jednej ruke a cukrovou vatou v druhej, nemajú predstavu čo sa vlastne oslavuje, netušia, že to nie je obyčajný jarmok, ale čosi, čo zmení ich ďalší život. Asi tak by sa dal opísť deň, keď Slovensko s ďalšími deviatimi krajinami konečne vstúpilo do spoločenstva Európskej Únie. Slováci sa na tento deň chystali už dlho predtým, netušiac čo nám Únia poskytne. A konečne je tu pre niektorých vytúžený pre iných zasa nie deň s veľkým D. Čo nás čaká? Aké výhody touto zmluvou krajina získala? Ako to ďalej bude? Bude sa ekonomika vyvíjať dopredu? Budeme sa my občania mať lepšie, alebo nás čaká rápidne stúpanie cien tovaru a služieb? Otazok mnoho, ale myslím, že jasné odpovede ešte nepoznajú ani ľudia, ktorí sa o tento vstup pričinili.

Čo také sa vlastne zmenilo? Určite v prvom rade sa otvorili hranice. Už dnes si možeme všimnúť, že na našich cestách narastol počet áut so zahraničnou espézettou. Ale rovnako aj Slováci využívajú túto možnosť neobmedzene cestovať. Hlavne bratislavčanky cestujú do nedalekej Viedne, aby minuli peniaze za značkové oblečenie / napríklad naše „star z Markízy“.

Tiež ste si mohli všimnúť Slovákov nakupujúcich niektoré druhy potravín, ako pred sviatkami. Prečo? Ceny niektorých potravín išli totiž hore a mnohé slovenské domácnosti sa aspoň na začiatok poistili / na izbe sme napríklad prestali používať cukor/. Ani fajčiari neboli veľmi potešení, keď sa dozvedeli, že cena tabakových výrobkov sa časom môže výšplhať až na 120 korún za krabičku. A to je len začiatok. Ľudia majú pred zvyšovaním cien obavy, ale rovnako si aj uvedomujú, že k zmene muselo dojsť. Aj keď to na začiatku bude pre nových členov Európskej Únie ľažké, všetci veria, že postupne sa situúcia začne obracať, nastane zlom a zo Slovenska sa stane druhé Švajčiarsko. Budeme žiť v krajinе neobmedzených možností, kde nám nič nebude chýbať, všetkého bude dostatok a možno už naše deti nebudú vedieť, čo je to uťahovať si opasok, žiť od výplaty k výplaty a nedopriať si malé potešenie. Ale skor ako toto všetko dosiahneme, čaká nás ešte dlhá a náročná cesta za našim vysnívaným snom. Za snom, ktorý sa vari raz stane skutočnosťou, ale musíme sa o to pričiniť my všetci.

Katarína Bokomlašková (ZU1)

ČLOVEK, JEHO SLOBODA A EXISTENCIA

Súčasný spôsob života a práce nás čoraz viac pripútava k betónovým mestám. Prevažnú časť trávime v obmedzených priestoroch škôl, pracovísk a panelových bytov. Len málo času venujeme prírode a využívame ju na relax v prospech svojho zdravia, alebo na meditáciu.

V každodennom zhane si nie vždy uvedomíme seba ako existenciu. Na to je neraz nevyhnutné, aby sme sa ocitli v hraničnej situácii - pred tvárou smrti. Dánsky filozof Soren Kierkegaard povedal: "Ľudia sú odsúdení na slobodu." Akú slobodu tým myslí? Spoločenskú, náboženskú, osobnú? Existuje nejaký Boží plán sveta, alebo vecné hodnoty, ktorými by sme sa mali riadiť?

Načrúc do dávnej minulosti a zamýšľajúc sa nad vznikom sveta, človeka ako jedinca a jeho vývojom, prichádzam k záveru, že človek a sloboda sú úzko späté. Ak objavíme seba ako existenciu, objavíme i svoju slobodu. Táto spočíva v našom formovaní každým svojim skutkom, každou činnosťou a možnosťou našej existencie, pričom sami nesieme zodpovednosť za všetko, čo sme urobili. I keď sa za zodpovednosťou neraz skrýva strach, úzkosť, či hrôza, je to prejav našich pocitov, pocitov človeka, ktorý prišiel na tento svet bez učenia. Bez osobnej slobody sa stávame len nástrojom manipulovania.

Pod pojmom sloboda si neraz predstavímo voľnosť pohybu, rozhodovania, názoru, či výberu. Niekoľko si ju vysvetluje z hľadiska náboženského, iní sa na ňu pozera cez okuliare ateistu. Má právo niekoľko iní rozhodovať o osude iného? Jednotnú odpovede by som asi márne hľadal. Koľko druhov ponímania slobody existuje, toľko názorov by som si iste vypočula. Už od vzniku života na zemi bola existencia človeka a jeho sloboda obmedzovaná. Rôzne dobyvačné výpravy, pri ktorých si jeden národ podmanil iný, vojny, do ktorých boli nahnaní nevinní ľudia, pričom o ich osude rozhodovali len malé skupiny jednotlivcov, obmedzovanie náboženskej slobody v čase komunizmu, ktorá bola dôvodom pre väznenie, ale i strach z vyslovenia názoru na pracovisku, za ktorým je skrytá výpoved zo zamestnania, čo sa stalo dnešnou Achillouvou páhou. Príkladom slobody a existencie človeka je dnes tak často skloňovaný interrupčný zákon, nad ktorým skláňali hlavy poslanci v parlamente. Má teda človek právo rozhodovať o živote iného? Ak áno, tak si kladiem otázku, z akého hľadiska? Z osobného, existenčného, morálneho, alebo z hľadiska potreby? Jednoznačnú odpovede mi nedá žiadna filozofia i napriek tomu, že sa ňou zaoberali mnohí učenci.

Tina Hustinová (ZU1)



ŽENSKÁ ZÁLEŽITOSŤ

Hovorí sa, že klebetnejšou polovicou populácie sú ženy. Ja si však myslím a súhlasi so mnou aj mnohí psychológovia, že muži sa tejto činnosti venujú rovnako intenzívne, možno aj viac.

Klebetenie je iste veľmi zaujímavé spestrenie voľného času. V škole, na pracovisku vám môže podobná záľuba spôsobiť nemalé problémy. Vytváranie zákulisných rečí, zaručených fám a klebetných spolkov býva totiž začiatkom pádu sľubných priateľstiev alebo dokonca kariéry.

Muži radi klebetia o svojich „úspechoch“, o neúspechoch toho druhého, o všetkom možnom, čo je samozrejme mimo nich. O pravdivosti mužských klebiel veľa vypovedá obyčajná detská hra na telefón. Jasne dokazuje, ako sa dá počas niekolkých minút úplne prevrátiť zmysel jedinej vety. Väčšinou vytvárajú z komára slona, prikrášľujú, či dramatizujú. A ich zbieranie je len zbytočná hra, ktorá nikdy nemá ušľachtilý cieľ. Cieľom ostane len to, že menia na základe klebiel mienku iných ľudí, ktorí potom nemôžu objektívne zhodnotiť daný fakt, lebo sú už zmanipulovaní mienkou klebetníka.

Najhoršie sú prípady tzv. Don Juana, ktorý je lev salónov a kráľ obývačiek a jediné, o čom dokáže rozprávať, sú jeho „úspechy“ v práci, v škole, v spoločnosti. Čo si budeme hovoriť. Tento druh je jedných z najotravnejších a zbavit' sa ho zo dňa na deň nie je jednoduché. Nemusíte sa však obávať, že budete jeho lascívne history počúvať do smrti.

Napriek zdanlivu katastrofickým následkom jeho klebetenia, môžete sa aj dozvedieť veľmi zaujímavé veci.

Takto to teda vyzerá. Chlapci potrebujú stále nové informácie, a na to majú dobrých kamarátov. Zájdu si s nimi na futbal a na pivo, pri ktorom nekontrolujú dobré mravy, môžu spomínať a pripomínať „hriechy“ druhých a hovoriť o nich bez servítky. Bojovať s tým je zbytočné asi tak ako bojovať s gravitáciou.

Ale aby sme vás nenechali v totálnej skepsé, aj ženy radi klebetia. Ale aspoň sa k tomu verejne priznajú. Je to istý stupeň oddychu, porozprávať sa s priateľkami, aby reč nestála.

Máme niečo spoločné. Tak či tak, muž a žena si vždy nájdú vďačnú tému na družný rozhovor, čo je zábava v našich dievčenských kruhoch naozaj veľmi populárna.

Ved' s klebetami žijeme v súčase absurdnom, ale viac než bežnom trojuholníku.

A ešte jedna objektívna rada pre všetkých, ktorí dočítali až do konca. Ľudská hlúpost a zákernosť je nekonečná, a preto treba neovereným slovám dôverovať so všetkou mierou.

Lucia Brtková (ZU 2)

MILÉ DÁMY

07

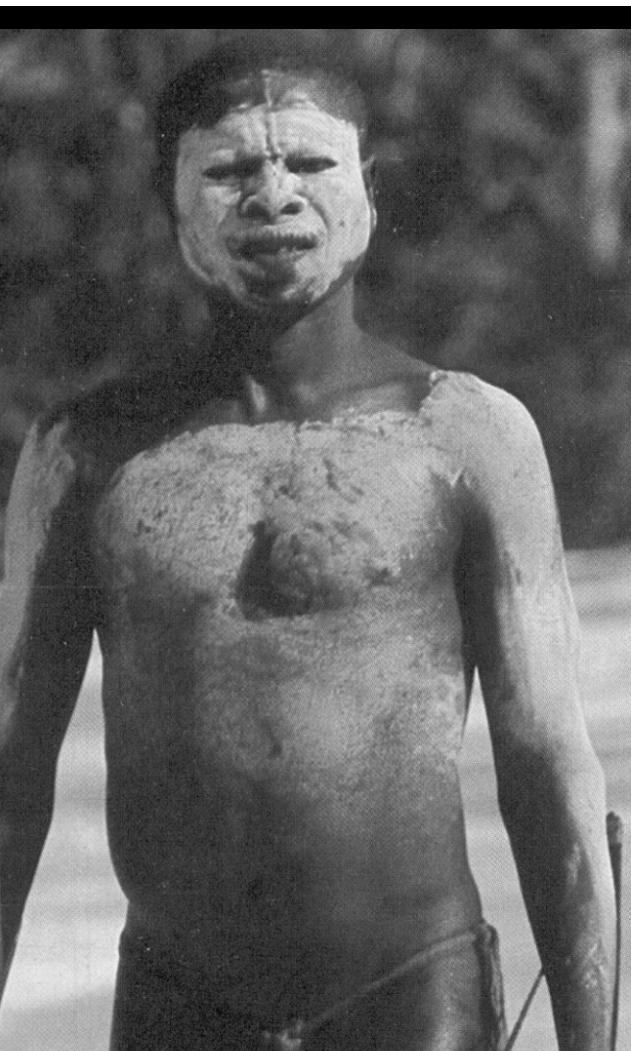
Milé dámy. Chcela by som aj prostredníctvom týchto riadkov apelovať na vaše svedomie, na vašu výchovu a kultúru. Je to veľmi chúlostivá téma a predovšetkým by sa mala rozoberať osobitne medzi nami "dievčatami". Bohužiaľ, nie je možné aby sme sa všetky stretli, hlavne obyvateľky internátu Mladá generácia. Okrem toho sa ešte nevydáva žiadnen časopis venovaný nám na tejto univerzite. Ale nie túto problematiku som chcela riešiť.

Je to katastrofálny stav toaliet, predovšetkým po víkende, kedy pani upratovačky nemajú službu. Možno sa teraz pousmejete. Realita však nie je o úsmevoch a často nás privádza k ***** záchodom. Je to smutné a deprimujúce, ak dospelé osoby nie sú schopné udržať akú takú hygienu na sociálnom zariadení. Určite si mnohé z nás všimli veršované poznámky na dverach toaliet na tému funkčnosti toaletného papiera, či kefy. Musíme kolegyniam uznať, že sa snažili použiť zaujímavý výchovný prostriedok, ale neúspešne. Jednoduchšie by to bolo dať im po prstoch alebo dokonca zavrieť ich v tom bordeli na dobu neurčitú.

Preto prosím: majme úctu jedna k druhej, na izbách, chodbách a dokonca aj toaletách. Nežime v tom, že "kachličkový svet" za bielymi dverami je miesto, kde si môžeme robiť, čo chceme. Spriateľme sa teda so záchodovou kefou a vráťme lesk našim záchodom.

(* = autocenzúra)

Mária Molčanová (ZU1)



Poznáš to: imaginárne škrípajúce zuby, dohryzené nechty a jemné šomranie popod nos. Vyzerá to skoro ako v čakární u lekára, ale príčinou tejto zúrivosti nie je asertívna sestrička, ale tvoja kolegynia, ktorá v internetovej miestnosti surfuje už výše piatich hodín a ty zbytočne márniš svoj čas čakaním na stoličku vyhriatu jej zadočkom.

Správne. Týmto riadkami sme spolu identifikovali situáciu internetových služieb v našej škole. Zopár počítačov na kvantum surfovania chtivých študentov, ktorí keď sa dotknú prstíkmi plastovej "myšky", zabúdajú na svet okolo seba, na záštitu študentov čakajúcich pod sklobetónovou stenou.

Niekedy je to už skutočne trápne, keď človek potrebuje, ale skutočne potrebuje využiť služby internetu pre chvályhodné ciele a na monitoroch nevidí nič, len riadky infantilných viet sľubujúcich vzrušujúce dobrodružstvo, založené na anonymite. Je nútensý zaujímať sa o metódu telepatie, aby dokázal niekomu vsugeroval, že je čas končiť, odsunúť stoličku a zobrať si svoj ISIC. Nemysli si, že som absolútne odporca chatu. To nie. No na druhej strane ďa chcem týmto riadkami požiadať, aby si bral ohľad pri každom svojom internetovom zanietení aj na ľudí sediacich na zadných stoličkách, za tvojim chrbotom. Nebude to vôbec ľažké, ak sa naučíš ovládať svoju závislosť na PC a internete. Jednoducho, skús pouvažovať nad toleranciou. Nikdy nevieš, kedy budeš práve ty potrebovať služby počítača.

Mária Molčanová (ZU1)



POZITÍVNE JEDENIE

Bude to znieť asi otrepane, ale často sa mi stáva, že sa ma známi pýtajú, ako je možné, že sa mi už niekoľko rokov neposúva rucička na váhe dopredu, a pritom si doprajem všetko, na čo mám momentálne chuť.

Je veľa dôvodov, prečo jeme viac, než skutočne potrebujeme. Niekoľko jedlom zaháňa smútok, iný stres alebo nudu. Keby som sa chcela zahrať na odborníčku, nazvala by som ich emocionálni jedáci. A samozrejme kameňom úrazu je, že ak jeme podľa nálady, spravidla si vyberáme nezdravé potraviny, ako sú sladkosti a čipsy.

Ženy to majú o to ľažké, že ich cieľom je vyzeráť čo najlepšie a všetko prežívajú intenzívnejšie ako muži. Po hárke alebo strese v škole, práci nás spoľahlivo upokojí jedlo, nezáleží na tom aké, len nech je poriadny kus... S negatívnymi emociami je ale lepšie vyravnáť sa hneď a nie ich potláčať jedlom. Udríte si, vypláchte sa, pošťažujte a neničte si kvôli hlúpostiam línii.

Vieme, že jedlo ako upokojujúci prostriedok v kríze patrí medzi časté príčiny „útechy“. Ak máte pocit, že vám problémy prerastajú cez hlavu, vyskúšajte iné triky, než je rabovanie chladničky. Vyberte sa na prechádzku, dajte si voňavý čaj alebo zatelefonujte nejakej priateľke.

Len tak blúdite po internátnnej izbe, chodbe, a ani neviete ako, nájdete sa pri chladničke. Ak máte veľký appetít, postava sa stále zaokrúhluje a je vám fajn, niet čo riešiť, ale ak chcete niečo zmeniť, vneste si do života trochu dobrodružstva. Nájdite si nejaký koníček a priateľov, navštívte kultúrne podujatia, cvičenie pre ženy alebo hoci literárny krúžok. Zdá sa vám, že dobrá nálada a pevné nervy na skúškach u vás súvisí s dostatkom čokolády? Takéto šťastie trvá dovtedy, kým sa nevyberiete na nákupy a zrkadlo v skúšobnej kabíne vás konfrontuje s neuspokojivou realitou. Zdá sa, že vily s čarovnými prútikmi vyhynuli, preto neočakávajte radikálnu premenu z večera do rána, ale

najbližšie si radšej proti smútku vyberte inú „terapiu“ ako krémovú. Urobte si radosť aktívnejším spôsobom, kúpte si peknú knížku, zájdite do kina (no v Ružomberku asi nie) alebo si jednoducho chvíľu pospite, ak samozrejme nebývate vedľa „vrieskajúcich“ kolegýň.

Usmejte sa! Hned bude svet okolo vás krajsí. Ved deň bez úsmevu je stratený deň.

Naše autobusy nám súčasťom pomáhajú, keď sa ponáhľame, ale napriek tomu by sme mohli občas nenastúpiť a krátke vzdialenosť prekonáť pešo (ušetríme 5 korún!).

Pochváľte sa, zatancujte si, spievajte... A môžete sa upokojovať aj tým, že na svete je viac „plnších“ mužov ako žien.

Lucia Brtková (ZU 2)



POSLANEC NR SR RUDOLF ŽIAK NA NÁVŠTEVE KU

Poslanec Národnej rady Slovenskej republiky (NR SR), člen Ľudovej únie a podpredseda frakcie Únia pre Európu národov v Európskom parlamente Mgr. Rudolf Žiak navštívil iba deň pred svojimi 49. narodeninami, v stredu 26. mája našu Katolícku univerzitu. Plánovaná prednáška pre študentov bola zrušená, uskutočnilo sa iba krátke stretnutie s rektorom a prorektorm univerzity. Niekoľko minút však poslanec Rudolf Žiak venoval aj ZUMAGu.

Prečo ste sa rozhodli navštíviť našu univerzitu?

„Vaša univerzita nie je žiadoucou výnimkou medzi mojimi návštevami. Už druhý rok obchádzam vysoké a stredné školy, kde sa so študentmi snažím diskutovať na tému Európska únia. Je to najmä preto, že informovanosť bola spočiatku veľmi slabá. Teraz je to už lepšie. Najmä mladí ľudia majú málo informácií.“

Pôvodný zámer však hovoril o tom, že ste sa mali stretnúť so študentmi a následne so vedením univerzity. Prečo sa to zmenilo?

„Pôvodným úmyslom skutočne bolo najskôr stretnutie so študentmi. Avšak bolo mi povedané, že je skúškové obdobie, počas ktorého je ľahšie dať dokopy nejakú väčšiu skupinu mladých ľudí.“

Nie ste tak trochu sklamaný, že to nevyšlo?

„Môžem povedať, že áno. Avšak, aj rozhovor s vašim vedením bol celkom zaujímavý.“

Viacerí študenti, ktorí videli na nástenkách plagáty oznamujúce vašu návštevu tvrdili, že táto návšteva je súčasť vašej predvolebnej kampane. Čo je na tom pravdy?

„Dá sa to chápať aj tak. Využívam toto obdobie na legálnu kampaniu. Nehovorím však o svojej osobe, ale o skúsenostiach z Európskeho parlamentu, kde som dva roky pôsobil ako pozorovateľ. Už to ako to niekoľko vezme, to je iba na ľom. Je to proces, ktorý trvá už dlhšie obdobie.“

Spomenuli ste, že v medzinárodných štruktúrach pôsobíte už dlhšie. Čo vás lákalo na tom, že ste dali na túto dráhu?

„Zahraničnej politike sa venujem už dlhodobejšie. Pre mňa sú dôležité najmä tie odborné témy. Tie ma lákajú. Pracujem vo výbere pre regionálnu politiku, dopravu a cestovný ruch. Takže sa venujem hlavne týmto aspektom a nie zahraničnej politike ako takej.“

Na čom je založená táto práca?

„Sú to nové možnosti realizovať sa a pomôcť regiónom. Napríklad vzhľadom k tomu, že pochádzam z východu, tak východnému regiónu. Všetko je však ľahšé, ale EÚ je tu nato, aby nám pomohla.“

Ako podľa vás vníma slovenský občan tieto funkcie v európskom parlamente?

„To viete, sú to dve časti pohľadov. Inak sa na danú vec pozerajú mladí, inak starší. Perspektíva mladých nikdy nehovorí o tom, že z roka na rok bude niečo iné, ale vidia sancu. Tí starší vnímajú skôr krátkodobé negatíva a dopad na občana ako takého. Jednoznačne vysvetľujem, že nie je možné byť mimo tohto procesu. Je potrebné využívať všetky možnosti, ktoré nám členstvo ponúka.“

Ktoré možnosti máte najmä na mysli?

„Sú to najmä možnosti rozličných fondov, cez ktoré môžeme získať peniaze na našu budúcnosť. Štrukturálne a kohézne fondy sú toho príkladom.“

V médiách a na volebných plagátoch spomínate, že chcete Európu o ktorej budú Slováci hovoriť, že je to naša Európa. Čo je podľa vás tá naša Európa?

„Je to isté stotožnenie sa s niečím. Naši občania to ešte tak nevnímajú. Otázka je nielen legislatívna, ale aj to, že sa budeme cítiť v Európe ako doma.“

Aký dlhý čas nám bude na to potrebný, aby sme sa v Európe cítili ako doma?

„Je to dlhodobý proces uvedomenia si súvislostí. Je to vnímanie, či nám EÚ v niečom pomáha a či sme tam rovnocenní partneri. My tam musíme byť rovnocenní a zároveň sa s tým aj stotožniť.“

Spomínali ste rovnocenosť partnerov v EÚ. Nemyslíte si, že zástupcovia zo Slovenska budú v najbližších rokoch vystupovať v EÚ ako takí prváčikovia, ktorí sa majú ešte veľa učiť?

„Nepovedal by som, že je to až taká zlá situácia. Ocitli sme sa na jednej strane Európe. Nie je ani z našej viny, že sme tak dopadli. Mne však veľmi dobre padne, keď môžeme viesť diskusie o Slovensku v Európskom parlamente. Niektoré veci samotní predstavitelia EÚ ani o Slovensku netušili.“

Súvisí to ich nepoznanie s tým, že nemáme čo konkrétnie EÚ ponúknut?“

„Určite nie. My sme nevstúpili do EÚ ako štát, ktorý nemá čo ponúknut. Máme predsa svoju história, kultúru a hodnotový systém, ktorý môže zaujať. Je to nová kvalita života, ktorú musíme získať.“

Čo je základom spomínanenej „novej kvality života našich občanov v EÚ?“

„Nová kvalita života tu vystupuje ako komplexný prvk. Ide tu o zdravie a iné atribúty človeka. Nejde len o ekonomickú, ale aj duchovnú hodnotu života.“

Nové hodnoty súvisia aj s nastupujúcou generáciou mládeže, ktorá momentálne študuje na stredných a vysokých školách. Čo by ste im, ako novým Európanom odkázali?

„Otvára sa vám šanca. Je dôležité iba to, ako ju využijete.“



KAM DO MESTA V BARCELÓNE?

Aj keď v skutočnosti je hlavným mestom katalánska, všetci v Barcelone sú presvedčení že práve v ich meste sa deje najviac vecí, je tu najlepšia architektúra, umenie, zábava.

Obyvatelia Barcelony vedú odnepamäti večný boj s Madridčanmi. Jablkom sporu je samozrejme otázka hlavného mesta Španielska. Podľa Katalánov by to mala byť Barcelona. Má všetko čo Madrid, a ešte niečo navyše. Gaudího a more.

Hlavným kúzľom Barcelony bolo vždy fantastické umenie a architektúra. Je to vizuálne ohromujúce mesto, kde nájdete všetko od ozdobnej a zachovalej starožitnosti gotickej štvrti s krivolakými uličkami a veľkolepými námestiami, až po hypermoderný štýl, , ktorý doprevádzal olympiádu v roku 1992.

Fantastické a originálne výtvory Antonia Gaudího, rozhodené po Barcelone ako magická sieť, pozná aspoň z obrázkov a z pohľadníc snáď každý. Všetci turisti si ich samozrejme prehliadajú, mimo pozornosti však často ostáva jeho najdokonalejšie dielo psychadelické ihrisko Parc Güel. Secesný Disneyland vrátane mozaikových drakov a umelých jaskýň je ideálne miesto, kde sa môžete pári hodín poprechádzať a rozmýšlať o tom, ako sa tomuto géniovovi vôbec podarilo vytvoriť tak nádhernú šialenosť.

Z Barcelony pochádzajú ďalší dva známi umelci Pablo Picasso a Joan Miró. Obaja tu majú pekné múzeum, každý pod svojim menom. Ale najväčšiu poctu katalánskemu umelcoví nájdete vo Fundació Antoni Tàpies (255 Carrer d'Aragó) v dokonale zreštaurovanom modernistickej štýle. Nie je to len perfektný úvod do diela najväčšieho žijúceho španielskeho umelca, ale aj dôkaz, že spojiť súčasný minimalistický štýl s kedysi takmer schátralým architektonickým veľdielom je možné. A keď ste sa už dost

vynadívali na abstraktnú sochu na vrcholku tejto stavby, môžete už rovno zostať v záklone. Barcelonské strechy sú totiž jedny z najkrásnejších na svete. Na streche je aj najlepší bar v meste Torres de Avila (Avda Maquéz de Comillas, Poble Espanyol).

Sci-fi fantázie, ktoré vytvoril v pseudogotickom štýle Xavier Mariscal, je najšialenejším zo slávnych štýlových barov, ktoré vyrástli po celom meste v záchrave modernej kreativity osemdesiatych rokov. Bar je umiestnený vo falošnom hrade, a z poschodia na poschodie sa tu ľudia premiestňujú sklenenými výtahmi. Je tu ale mimoriadne drahö. Každopádne jeden drink vám za tú úchvatnú a závratnú vyhliadku z najvyššieho poschodia stojí. Ostatné štýlové bary z osemdesiatych rokov sa takej sláve netešia. Návštevníci presýtený prílišnou dávkou interiérového návrhárstva vyhľadajú staré podniky s atmosférou. Jedným z nich je elegantne schátrajúci secesný bar El Velodrom (213 Carrer Muntaner) kde si môžete zahrať biliard alebo šachy. Najzaujímavejší zo starých podnikov je Bar Marsella (65 Carrer St Pau), nikotínom zaplnený podnik z prelomu 19. a 20. storočia, kde Dalíovia popijajú Absint, a snaží sa medzi odpadkami záhadného pôvodu vyplavenými morom na Barri Xines, vyzerať bohémsky.

Ak by ste chceli doniesť domov nejaké malé pozornosti, navštívte Groc (100 Rambla Catalunya) nenápadný malý obchod Toního Moróa, najslávnejšieho španielskeho módneho návrhára, a dve z najluxusnejších obchodov s designom na svete: Vincon (96 Passeig de Gracia) a BD (Barcelona Design, 291 Carrer Mallorca). Návšteva oboch je ohromným zážitkom. Môžete tu kúpiť ručne vyrobené kópie nábytku, ktoré Gaudi navrhol do svojho vlastného domu. A nie len to... Pekný pobyt!



KATOLÍCKE BIBLICKÉ DIELO OSĽAVOVALO SVOJE VÝROČIE ...

Katolícke biblické dielo (KBD) bolo zriadené na základe rozhodnutia Konferencie biskupov Slovenska (KBS) spišským diecézým biskupom Mons. Františkom Tondrom v marci 1993. Jeho sídlom sa stala časť budovy farského úradu vo Svite.

Hlavnou náplňou práce KBD sú biblické krúžky a prednášky vo farnostiach, detská a mládežnícka letné tábory, príprava komentárov k jednotlivým knihám Svätého písma, poskytovanie pastoračných služieb za pomoci internetu.

Okrem iného to je aj vydávanie rôznych biblických publikácií, osvetová činnosť prostredníctvom rádia a televízie, vydávanie biblického časopisu Sväté písmo pre každého, putovná výstava fotografií Svätej zeme s komentárimi, spoluorganizovanie medzinárodných biblických konferencií či ekumenická spolupráca s biblickými organizáciami iných cirkví.

Prvým riaditeľom KBD bol Mons. Ján Maga, ktorý ho viedol až do svojej smrti. Po ňom spravoval KBD ThLic. Jozef Leščinský.

Od apríla 1999 pracuje KBD s malou prestávkou pod vedením prorektora Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku a vedúceho katedry teológie KU Doc. Antona Tyrola, ktorého sme oslovoili so svojimi otázkami.

Ako by ste zhodnotili týchto päť rokov v činnosti KBD?

- Na začiatku pôsobenia som sa v KBD usiloval vypracovať a vytvoriť systém. Základom bolo vytvorenie Rady KBD, do ktorej všetci diecézí biskupi menovali svojich zástupcov. Zároveň to bolo vytvorenie štatútu, podľa ktorého sa rada stretáva, hodnotí a tvorí projekty či rozpracované akcie, ale najmä kontroluje výsledky a efekty práce. Už na začiatku sme vytvorili jedno miesto pre osobu tajomníka KBD. Jeho úlohou je koordinácia celej činnosti KBD, a to účtovníctvo, evidencia kníh v knižnici, administratíva i ďalšie činnosti. Som rád, že biskupi venujú veľkú pozornosť biblickému dielu, vďaka čomu môžeme pracovať na pevnej pôde s jasnými perspektívami.

Okrem funkcie správcu KBD ste zároveň aj prorektorm Katolíckej univerzity v Ružomberku. Dali sa zladiť záujmy a práca v oboch týchto inštitúciách?

- Ešte predtým som bol učiteľom Teologického inštitútu v Spišskej Kapitule a súčasne poverený vedením KBD. Až potom prišlo menovanie za rektora. Prijal som ho s tým, že ak to bude nad moje sily, tak sa určite niečoho vzdám. Uplynulý rok som sa v apríli vedenia KBD dočasne z pedagogických dôvodov vzdal. Mal som dojem, že svoju prácu tak trochu zanedbávam. KBS to prijala. Ale už na jeseň 2003 som bol

opäť splnomocnený riaditeľ KBD. V najbližšom čase ma čaká riadne menovanie za riaditeľa. Tento rok sa moje funkčné obdobie prorektora končí, takže sa pravdepodobne vrátim znova na katedru biblických vied, kde by som sa chcel viac venovať pedagogickej práci.

Predchádzajúce roky znamenali pre vydavateľstvo KBD „plodnú úrodu“ vo forme nových kníh. Plánujete aj tento rok pokračovať v nastúpenom trende?

- Za štyri roky môjho účinkovania to bolo celkovo trinásť publikácií, čo je pomerne slušný výsledok. Bola to fáza zbierania skúseností, hľadania dobrých a skúsených autorov. Podarilo sa nám aj pripraviť niekoľko kvalitných prekladov, ale predovšetkým sa sústredíme na vydávanie komentárov.

Pokiaľ ide o naše plány, musíme urobiť kalkulácie o tom, či s novými daňovými úpravami budeme schopní niečo vydáť. Pripravujeme nové preklady, ale čakajú na nás aj nejaké publikácie z domácej produkcie. Okrem toho očakávame aj definovanie základného rámca našej vydavateľskej činnosti v rámci činnosti KBD.

Od januára 2001 vydáva KBD biblický mesačník Sväté písmo pre každého. Projekt vydávania tohto časopisu je stanovený na desať rokov. Má už KBD pripravenú nejakú inú novú koncepciu, ktorá by mohla o pár rokov zastúpiť tento časopis?

- Problematika časopisu Sväté písmo pre každého je veľmi urgentná, pretože momentálne sa v počte odberateľov nachádzame na minime zaplatiteľnosti. Bud' zintenzívnieme jeho popularitu alebo budeme musieť uvažovať o inom riešení.

Akými projektmi sa zaoberá KBD v rámci rozvíjania biblickej pastorácie na Slovensku?

- V rámci biblickej pastorácie sa na Slovensku rozvíja súčasne niekoľko projektov. V súvislosti s personálnymi pohybmi na KBD v tomto roku si pokladám za povinnosť vytvoriť nový strategický plán činnosti KBD a predstaviť ho na najbližšom zasadnutí. Chcel by som iniciovať intenzívnejšiu činnosť biblickej pastorácie v diecézach, urobiť prvú rekapituláciu z výstavy Svätá zem, ale aj prerokovať otázku širšej základne. Okrem toho by sme chceli intenzívnejšie rozvinúť projekt biblická nedeľa a podľa možnosti viac vstupovať do médií.

Celkovo by som chcel, aby KBD plnilo úlohu stredného ohnivka medzi biblickými katedrami na fakultách, „terénom“ náboženského života a súčasne, aby zastrešovalo aj vedecké aktivity v oblasti biblických vied. Dúfam, že sa to s Božou pomocou podarí.

Zdravíčko priatelia! Májové počasie nám kazí účesy, no ani tento fakt nás nemôže odradiť od nových kulinárskych záhad. Vidinu krásnej budúcnosti umochujú zvládnuté skúšky a každý z nás čaká na obdobie, kedy si oddýchnie a tiež niečo prehryzne. V druhom čísle Slovenky z roku 1964 písali, že v letnom období treba dbať na výber a správnu konzumáciu jedál. Vyhýbajme sa mastnému, ktoré spôsobuje flaky na plavkach a polievkam, pretože tie zvyšujú činnosť potných žliaz. Jest' v lete samozrejme treba avšak s mierou. Základom tohto leta budú nápoje. "Dobrý chladený drink je základ", povedal František a inšpiroval i mňa k vytvoreniu pomarančového džusu s extra veľkými kúskami paradajky.

K tomu potrebujeme:

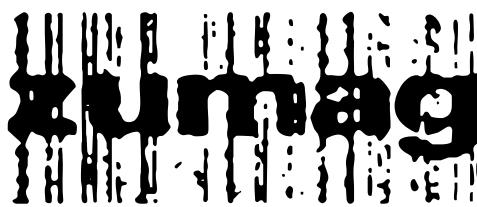
- 1 kg pomarančov
- vodu
- 2 paradajky
- kocky ľadu
- šejker (shaker)

Príprava: Vyberieme pomaranče z nákupnej tašky a tie ošúpeme. Pomarančom odoberieme šťavu, tú vlejeme do šejkra. Do šejkra postupne pridávame, vodu (tú s mierou), ľad, kúsky pomarančových šupiek. Precvičíme horné končatiny a až potom môžeme šejkrom zatriať. Pokiaľ by ste tak nespravili, môže dôjsť k častému výronu členku. Obsah šejkra prelejeme do pripravenej nádoby, v ktorej sa už nápoja nevedela dočkať nakrájaná paradajka. Podávame a schuťou pijeme. Všetkým krásne leto a na zdravie!

Dušan



<http://zumag.ku.sk>



PODRADNÁ HRA BEZ APLAUZU

Aj keď sme to nevyštudovali,
každý z nás je herec.
Sme sice len amatéri,
no ide nám to dobre.

Zrejme sme to získali praxou,
ved' stále sa na čosi hráme
a minútou za minútou
masky premieňame.

Nedokážeme odhalíť svoje vnútro,
pravú tvár túžime zatajiť.
Chceme stále kráčať s dobou
a všetkých naokolo očaríť.

Sme už raz takí,
nevieme sa vpratať do kože,
ubližujeme namiesto vdăky,
keď nám ktosi pomôže.

Hráme podradnú frašku,
ktorá už nudí aj nás,
zostávame bez divákov a aplauzu,
lebo nás nikto nemá rád.

Tak už takto nestrácajme čas,
skúsme iba naplno žiť,
popri tom city najavo dávať
a pravdu namiesto lží hovoriť.

Lubica Oravcová
ZU - 2